

« Uitstekend » zei de Heer. « Je bent een goed en trouw dienaar. Kom, laten we naar de overkant gaan om te delen in mijn geluk ».

Dankbaar zullen we ons het leven herinneren van

REGINA VINDEVOGHEL

echtgenote van ERNEST SOENS

geboren te Elsegem op 1 maart 1915 en door God plots naar het Vaderhuis teruggeroepen te Zottegem op 12 januari 1980, gezalfd met het sakrament van de zieken.

« Ondoorgrondelijk zijn Gods wegen en onbegrijpelijk wel eens de lasten die Hij op menselijke schouders legt. En toch houdt Hij het oog op ons gericht en zijn wij veilig geborgen in zijn hand. Want, wat Hij bewaart, is wel bewaard ». In deze enkele woorden zouden wij de levensfilosofie van deze overledene kunnen samenvatten. Want haar leven, haar spreken en haar doen werden gedragen door een onmetelijk Godsvertrouwen, een mateloze goedheid en zorg, en een zichzelf vergetend wegschenken aan haar gezin en haar werk.

« Een sterke vrouw, wie zal haar vinden? Zij brengt geluk, alle dagen van haar leven. Zij staat op terwijl het nog nacht is en deelt leeftocht uit aan haar gezin. Zij omgordt haar lenden met kracht en maakt haar armen sterk. Zij opent haar hand voor de behoeftigen en steekt haar armen uit naar de misdeelden. Kracht en luister zijn haar gewaad, en met blijdschap ziet zij de komende dag tegemoet. Zij opent haar mond en spreekt wijsheid... ».

(Spreekwoorden 31,10 e.v.)

Wie of wat gaf aan deze vrouw de kracht om van zo dichtbij dit ideaal van de bijbelse, sterke vrouw te benaderen? Het antwoord is zo eenvoudig als gans haar leven eenvoudig was: haar geloof in

God, haar contact met de Heer in het gebed, elke dag in de eucharistieviering. Altijd opgewekt en vriendelijk, immer bereidwillig en dienstvaardig... zo ging zij door het leven. En misschien is een mens dan wel zo goed dat God oordeelt dat zijn plaats niet langer meer is op deze aarde, maar bij Hem in de hemel, waar Hij een plaats heeft bereid om daar voorgoed te wonen.

Haar heengaan doet ons pijn, maar wij zijn fier dat deze mens van ons was, dat wij haar mochten kennen en liefhebben. Haar sterven maakt ons droef, maar wij zijn dankbaar om het voorbeeld, om de goedheid, die van haar zijn uitgegaan. En wat ons het meest zal bijblijven zijn haar levensmoed, haar eenvoud, en de vanzelfsprekendheid waarmee zij ook het offer en het kruis aanvaardde, omdat zij sterk geloofde dat God hiermee ook zijn bedoeling had. Voor velen bracht zij door haar inzet en haar optimisme de hemel hier op aarde; God schenke haar nu haar hemel... in de hemel.

Gelovig zoals zij, zullen we nu bidden tot de Heer:

« God, Gij vraagt van mensen trouw in goede en in kwade dagen, bij zorgen en bij ziekte.

Gij laat hen treden in de voetstappen van Jezus en doet hen soms de zwaarte aanvoelen van zijn kruis. Wij bidden U: voltooi uw werk in uw uitverkorenen, want wie met uw Zoon geleden heeft, zal ook met Hem verheerlijkt worden ».

Zij ruste nu in vrede en worde opgenomen in Gods koninkrijk, waar zij samen met haar zoon Vik, over ons waakt en op ons wacht om voor altijd te delen in Gods blijvende liefde.

**De families VINDEVOGHEL, SOENS, JANSSENS
en LAUWEREYS,
danken U voor Uw medeleven en gebed.**